

A Művelődési Ház karácsonyi programja számomra is vonzó volt, ezért ellátogattam a bútorfestő alkotóműhelybe, hogy ellessem a mesterség fogásait. Figyelem, következőkben leírt folyamatok csak szemléltető jellegűek. Azt nem tudjuk garantálni, hogy a kedves olvasóból ezek után profi bútorfestő lesz.

Fotó: Kakasy Botond

Érkezésemkor a műhelyben már vadul zajlik az alkotás, mindenki el van merülve a saját munkájában. Rezzenéstelen kézzel és **közel orvosi precizitással húzzák az egyeneseket, virágszárakat vagy tulipáníveket**

A szakma eszközei

Elméleti síkon kapcsolódom be a munkába és zökkentem ki őket a legidiótább kérdésekkel,

hogy némi alapismeretet szerezzek a bútorfestés mibenlétéről. Hogy megértsem a folyamatot, jelzem, kezdjük a legelejétől.

„Hát a fatolvajok egyszer kivágják a fát...” kezdi viccesen az egyik bútorfestő, aki két tulipánív megrajzolása közben felpillant, majd elmosolyodik. A megjegyzés ugyan ironikus, de sajnos van igazságtartalma.

Nem kívánok kriminalisztikai eszmefuttatást folytatni, így gyorsan előreszökök, egészen addig, hogy megvannak az alapanyagok. Azaz van csiszolópapír, víz-alapú földfesték, néhány segédeszköz (mint például az ecset) és **egy fából készült eszköz, amit el szeretnénk látni a díszítéssel**.

Pityókától a csiszolóig

Az első lépés a fafelület előkészítése: ezt a lehető legfinomabbra kell csiszolni mindenhol. Régen még pityókával is bedörzsölték a fát, hogy a nedvesség és a krumpliban található keményítő felszedje a fa szálait, amit majd lecsiszolnak – meséli **Bencze Ilona**, a műhely vezetője. Ezt a műveletet többször is megismételték, amíg el nem érték a megfelelő simaságot.

Ha sikerült lecsiszolni a fát, akkor következhetett az alapozás. Ekkor kapja meg a fa felülete azt a színt, ami a későbbiekben az alapszíne lesz az adott tárgynak, és amire felfestik a mintákat. Felénk a leggyakoribb alapszínek a zöld illetve a barna, de előfordul a kék és a sárga is. A felületet **egyenletesen mázoljuk be a festékkel, majd száradni hagyjuk.**

Ha a feladat meg van adva, akkor a festés nem lesz olyan nehéz, mint elsőre tűnik. A feladat megadása után a festés már csak a technika kérdése. Ez

Formába festett tervek

Ezután a következik a kifestés. Könnyűnek hangzik, de nem az: precíz mozdulatokat és óriási figyelmet igényel. Egy rossz rezzenés, egy véletlenül megrúgott asztalláb és már lehet is kezdeni előlről. De nem csak a festést vagy a vonal megrajzolását, hanem a csiszolást is.

Feltételezzük, hogy ügyes kezűek vagyunk, és nem kell újrakezdeni, megvan az alapozás és a kiszínezett minta. Ezt még lelakkozhatjuk, hogy adjunk neki egy kis fényt és védjük a külső hatásoktól, **majd gyönyörködhetünk benne**.

□

Gyakorlat teszi a festőmestert is

A bútorfestés fő lépései elsőre nem hangzanak bonyolultnak. A csoport vezetője szerint **akár négy-öt foglalkozás is elegendő az alapok elsajátítására**

. Azonban a technikánkon, a kivitelezés szépségén mindig lehet tökéletesíteni: ehhez sok gyakorlás kell, ahhoz meg sok idő.

2011. december 21. szerda, 10:56

